

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Kereskedő ifjaink figyelmébe.

A kereskedelmi iskola elsőrangú célja, hogy a kereskedelmi pályára készítse elő növendékeit. Azonban a szorosán vett kereskedelmi pályán kívül is utat nyit a kereskedelmi akadémiai érettségi bizonyítvány.

A kereskedelem manapság annyira szövevényes és a munkafelosztás elve oly nagy mértékben érvényesül e téren, hogy egymástól egészen elkülönített kereskedelmi foglalkozások, munkakörök támadtak. Az általános kereskedelmi ismereteken kívül a kereskedelem különböző ágaiiban különleges ismeretekre van szüksége annak, aki boldogulni akar. Hogy a kereskedelem melyik ágára szánja el magát valaki, azt legtöbbször az illető hajlamától független tényezők határozzák meg. Egyes czégtulajdonosokkal való rokoni kötelékek vagy ismeretségek vagy a véletlen stb.

Hajlamukat követve a kereskedelmi iskolát végzett tanulók közül legtöbbször a banküzletbe szeretnének jutni, a bankhivatalnoki pályától remélvén a legszebb jövőt. Pedig a kereskedelem bármely ágában szép jövőt teremthet magának bárki is, ki dolgozni tud és akar. Igaz, hogy a bankhivatalnoki pályán biztosabb jövőnek néz elébe, de viszont azt hiszem, nem csalódom, midőn azt állítom, hogy a kereskedelem többi ágaiiban, az áruüzletben, a bizományi üzletben stb. gyorsabban érvényesítheti szorgalmát és tudását. Eléggé nem kárhoztatható a kereskedelmi iskolát végzett ifjainkban az, hogy kereskedő a szó szoros értelmében egyik sem akar lenni.

Mind irodába törekszik, áruüzletbe, a vevő közönséggel közvetlen érintkezésbe lépni egyik

sem akar. Pedig ebben semmi dehonesztáló, semmi szégyelni való nincsen. Nem igazi kereskedői szellem hatja át azt, ki a munkában nagyon válogatós. A pályaválasztó szeme előtt sohase lebegjen az, melyik foglalkozás urasabb, hanem mindig azt tekintse, hogy tisztességes munkával melyik pályán viheti továbbra.

A kereskedelem bármelyik szakmájában kívánjon azonban valaki tehetségének és ambíciójának megfelelő munkakört keresni, mindig kell hogy számot vessen azzal, hogy az iskolából a gyakorlat terére lépve, egy ideig ugyszólván inaséveket kell szolgálnia. Minden szakmában olyan speciális, főképpen gyakorlati ismeretekre van szüksége, melyeket az iskola nem nyújthat. Ezeket a gyakorlati életben kell megtanulnia. Igyekezzen szakmájának minden titkába, fortélyába behatolni, figyelme a legaprólékosabb dolgokra is terjeszkedjen ki és eléje szabott teendőit a leglelkiesmeretesebben és a leggondosabban végezze el. Egyre növekszik a kereskedelmi pályákon kenyerüket keresők száma s így mindinkább fokozódó munkakedvvel kell küzdeni a versenyzők nagy seregével. Alig van pálya, melyen a munkát annyira megbecsülik s annyira fizetik, mint épen a kereskedelmi pályán. A kereskedői alkalmazottnak azon kell lennie, hogy nélkülözhetetlenné tegye magát s biztosítva lehet az erkölcsi és anyagi elismerésről.

Szakképzettség, szorgalom, pontosság, lelkiismeretesség és hivatása iránti lelkesedés jellemmezzék tehát, ki a kereskedelmi pályán igazán boldogulni akar.

Hogy valaki már elejétől fogva is jobb helyet szerezhessen magának, szükséges, hogy az ezen pályára tóduló nagy tömegénél nagyobb foku és több oldalú ismeretekkel bírjon. A ver-

senyzők nagy része csakis az iskolában kötelezőleg tanultakkal lép ki a küzdő tere. A ki ezenfelül is tud ismereteket felmutatni, a pályázatoknál nagy előnyben van a többiek felett. S a kinek több oldalú munkásságát vehetik igénybe, jobb anyagi elismerésre is tarthat számot.

Igy pl. kiváló előnyt nyújt több nyelvek ismerete. Igen fontos szerepet játszik továbbá a szépírás. Mindinkább szaporodik továbbá azon czégek száma, melyeknél a belépőtől megkívánják a magyar és esetleg a német gyorsírásban való jártasságot.

Aki tehát az iskola porát lerázva, a kereskedelmi gyakorlat terén érvényesülni akar, ne dobja félre a könyvet, hanem fegyverkezzék fel minél jobban ismeretekkel, különben elmarad a nagy versenyben.

Tág azon mező, melyen a kereskedelmi iskolában gyűjtött szellemi tőkét nagyobbitani és termelővé tenni lehet. Sok ösvény vezet célhoz. Göröngyös mindegyiken az ut, de egyik sem járatlan. Munkára való lelkesedés kell, hogy a vándorlót sarkalja, hogy az ut nehézségeit, fáradalmait leküzdve, céljához érjen. N. G.

Pacificatio.

— A megyei ellenzék beolvadása a megyei szabadelvűpártba. —

Alig egy hete irtuk azt, hogy békére, biztos alapokra fektetett békére van szükségünk, hogy vármegyénk immár végre-valahára fellendülést nyerjen. Alig egy hete irtuk ezt, mint mindnyájunk leghebb óhaját — és ime már is meg van. A megyei ellenzék letette a harcot, s jobbát nyújtja, hogy vállvetve, közösen munkáljunk zaklatott vármegyénk érdekében, javára.

És ez így van jól. Az emberek mintha szabaddabban lélegzenének, megteltek kedvvel, lelkesedéssel, lecsillapultak a türelmetlenek, vége lett az aggó-

A preszákai árnyak.*

— Irtá: **Rákosi Viktor.** —

I.

Sötét este borult a hegyes vidékre. Az ég komor, a levegő nedves, a föld sáros. Hűvös októberi szél fujdogált a havasok felől. A csöndesen ingó fák száraz levelei halkán zörögtek. Czuppogva siettek bocskoros alakok a korcsma felé. Néha egy-egy férfi megállt és figyelt. A falu végéről, az Ompoly vize mellett terülő nagy tarlóról, mintha valami nagy, fájdalmas sóhajítás szállt volna a község felé. Ezen a tarlón feküdt hatszáz zalathnai magyar, kiket Dobra tribun hordái előtte való éjjel öltek le.

A preszákai korcsma ivótermében egy csapat oláh borozott. A sarokban égő tűz vörösvörös fénybe vonta őket. Egymásután érkeztek az emberek s a hosszú lóczákon némán helyet foglaltak. Senki se beszélt. Mindenki a maga gondolataival volt elfoglalva. Néha lopva a szomszédját vizsgálta, mintha vérnyomokat keresne a kezén.

Egyszerre belökte valaki az ajtót s belépett Bora tribun. Félszeme véres kendővel volt bekötve. Rekedt volt és dühös.

— Engem ugyan jó kezekre biztatok — kiáltott — akár meg is dögölhettem volna tőletek. Pálinkát adjatok!

Kapott.

* Mutatvány szerzőnek „Korhadt Fakereszték” című most megjelent művéből.

— Mi bajod tribun? — kérdé Stánila Tódor, a bíró.

— Mikor az a magyar kutya az öldöklés alatt a vasöklével kiütötte a szememet, odafektettek a legközelebbi házba. Ott ápoltak tegnap éjjel és egész nap. Este azonban mindenki megszökött. Azt mondták, hogy a halottak kopogtatják az ablakot, zörgetnek a falon s átkot szórnak a falura...

A parasztok megdöbbenve néztek egymásra. Bora folytatta:

— Te bíró, szedd össze a fegyvereket és menjetek ki, verjétek agyon a sebesülteket, akik még életben vannak.

A bíró elsápadt.

— Nem teszem tribun, elég volt a vérből.

— Nem, mi se tesszük, — feleltek a preszákaiak — hagyd el Tribun, a hideg ugysis megveszi őket.

— Te Valea, — szólt Bora egy izmos, fiatal suhanczhoz — te is birkaszivű lettél?

— Hagyd el tribun — felelt a kérdezett és félenken nézett körül — megöltem egy asszonyt a három kis gyermekével, pedig olyan szépen, összetett kézzel könyörgöttek. És most egyre a fülembe zug a vinnyogásuk. Mikor te beszélsz, mikor magam beszéllek, mindig hallok a sírásukat... A fű, a fák zörgése is mintha az ő lágy panaszuk volna... Borzasztó!

A tribun rántott egyet magán, mintha valamit leakarna lökni a válláról. Aztán felhajtott egy kupa pálinkát és nyers hangon frisset rendelt.

A korcsmáros odatette eléje, maga is felhajtott egy félkupával aztán halkán szólt:

— Alkonyatkor a kert végéről jöttem be. Háromszor is megálltam és visszaneztem, mert lépteket hallottam magam mögött. Pedig nem járt ott senki. Ha világos helyre néztem, fekete árnyakat láttam, ha pedig a sötétségbe meresztettem a szememet, fehér alakok lebegtek előttem. Azt akartam mondani, hogy dicsértessék a Jézus Krisztus, de nem jutott eszembe.

Bután nézett maga elé. A kupa remogott a kezében.

— Nem jutott eszembe... nem jutott eszembe — mormogá.

Mély csend volt a szobában.

— Láttátok azt a nagy vörös foltot az égen? — kérdezte egy öreg pásztor — éppen a falu fölött van. Talán vér, mely mindig ott fog maradni. Bünbe estünk emberek, Isten irgalmazzon minékünk...

Egy páran keresztet vetettek magukra.

— Bizony tribun, a mi nyugalmunknak vége.

— Gyáva kutyák vagytok — ordított Bora és nagyot ütött az asztalra — mit nyöszörögtök itt, mint a vénasszonyok? Igyunk, jöjjön elő a dudás, táncoljatok.

E pillanatban Valea felugrott s szemét az ajtóra meresztette.

— Nem halljátok? Oh, emberek nem halljátok?

— Mit, mit?

— A gyermeksírást.

Halálos csend lett. Az ajtó felől egy gyerek sírása és könyörgő szavai hallatszottak. A torzonborz, vad hegyi lakók megdöbbenve néztek egymásra. Végre a tribun föluggott, és felszakította az ajtót.

Egy nyolcz éves, aranyszőke haju, uri külsejű,

dásnak, lehet már nyugodtan tervezni és azokat kidolgozni.

Üdvözöljük új állásában a régi, a tapasztalt, az általánosan becsült *Hollaki* főispánt, a kinek kezében van most annak a politikának lobogója itt vármegyénkben, a mely oly huzamos időn keresztül annyi megpróbáltatásnak volt kitéve.

Hollaki főispán, mint a korona és kormány megbízottja, megmutatta, hogy ez áldástalan helyzetből való kibonyolódásnak ő az alkalmas embere, s mivel erre volt legégetőbb szüksége e zaklatott vármegyének, az ő designálása szinte magától értetődőnek tekinthető.

Alig jött nagy missziójával vármegyénkbe *Hollaki*, egyszerre lecsillapultak a kedélyek, s a személyi harcra is — mivel a politikait már az országos nemzeti párt beolvasásával feladta a megyei ellenzék is — most véglegesen beszüntette.

Az udvarhelymegyei és Székely-Udvarhely városi volt nemzeti párt 9-én közgyűlést tartott, melyen *Hollaki* főispán székfoglaló programja után kimondta a megyei szabadelpárttal való egyesülését.

A gyűlés részletes lefolyását itt adjuk.

A megyei ellenzéki párt tagjai *Dr. Török Albert* ny. főispán elnöke mellett 9-én az Erzsébet-kertben gyűlést tartottak, melyen a megyéből és városból mintegy százötvenen vettek részt, köztük: *Tibád Antal* és *dr. László Mihály* orsz. képviselők, *Szent-Királyi Árpád*, *Ugron János*, *Ugron Gáspár*, *Jung-Cseke Lajos* apát, *Soó Gáspár*, *Szabó István*, *Máthé Pál*, *Balásy Dénes*, *dr. Nagy Samu*, *Koncz Armin*, *Szabó Albert kir. közjegyző*, *Pap Zsolt József*, *Csiki Ambrus*, *Székely Tamás*, *Flórián Bogdán*, *Gálffy Ádám* stb. stb.

Dr. Török Albert kifejtéi, miszerint e párt-gyűlés feladata határozni afőlött, hogy miután *Hollaki* Árpád főispán székfoglaló beszédében ugyanazon elveket hangoztatta, mint *Székely Kálmán* miniszterelnök az ország békéjének és alkotmányának védelmének érdekében kijelentett — fenntartja-e a párt továbbra is a vármegyében különállását, vagy azt megszünteti és az udvarhelymegyei szabadelpártba is belép, hogy az új főispánnak alkalom adassék a vármegye régen felöltött békéjét helyreállítani.

A pártgyűlés egyhangulag elhatározta és kimondta, hogy az udvarhelymegyei Szabadelpártba belép. A határozat, mely az egyesülést kimondja, így szól:

Határozat:

Az udvarhelymegyei és Székely-Udvarhely városi nemzeti párt mai napon tartott gyűlésében, tekintettel méltóságos *Hollaki* Árpád főispán úrnak székfoglaló programjára, egyhangulag elhatározta, hogy az udvarhelymegyei szabadelpártba belép.

Erről méltóságos *Hollaki* Árpád úr és a szabadelpárt elnöke értesítettik.

Sz.-Udvarhely, 1899. július hó 9.

Dr. Török Albert, elnök.

Koncz Armin, jegyző.

Ebből az alkalomból Székely miniszterelnökhöz a következő táviratot intézték:

Az udvarhelymegyei és székelyudvarhely-városi nemzeti párt mai napon tartott gyűlésében Nagyméltóságod programja alapján és *Hollaki* Arthur főispán székfoglalója után az udvarhelymegyei szabadelpárttal is egyesült. Ez alkalomból Nagyméltóságodat, mint az alkotmány megmentőjét és nemzetünk bölcs vezérét hazafias tisztelettel üdvözöljük. *Török Albert*, elnök. *Koncz Armin*, jegyző.

Apponyi Albert grófnak a gyűlés a következő telegrammot intézte:

Az udvarhelymegyei és székelyudvarhely-városi nemzeti párt mai napon tartott gyűlésében az udvarhelyvármegyei szabadelpárttal is egyesült. Ez alkalomból üdvözöljük Méltóságodat, mint a volt országos nemzeti párt vezérét, hosszú időn keresztül kifejtett önzetlen hazafiai működéséért és historiai nagy küzdelmeiért, melyek lehetővé tették végül a haza érdekében való együttes munkálkodást. *Török Albert* elnök. *Koncz Armin*, jegyző.

Horánszky Nándor a következő táviratot kapta:

Abból az alkalomból, hogy az udvarhelymegyei és székelyudvarhely-városi nemzeti párt mai napon az udvarhelymegyei szabadelpárttal is egyesült, fogadjuk Nagyságodat a haza érdekében mindenkor kifejtett hazafias munkálkodásáért üdvözlöttnök és őszinte elismerésünket.

Ezután *Ugron János* vezetése alatt egy hat tagú küldöttség ment *Hollaki* főispán után, kit lelkes éljenzéssel fogadtak. *Dr. Török Albert* elnök nagy tetszéssel fogadott beszéddel üdvözölte a főispánt, bejelentve neki a nemzeti párt beolvasását a szabadelpártba. A főispán meghatva fogadta a párt elhatározását és bizalmát s lelkesítő beszédében fejtegette a miniszterelnök programját és melegen üdvözölte az egyesülést. Ezután hosszabb ideig időzött a választó polgárság között, többször hangsúlyozva afőlötti örömet, hogy a megye és város békéjének helyreállítását menyinyire szíven viseli. A főispánt nagy ovációval kísérték lakására.

A fuzionálást minden oldalról örömmel fogadták s különös ünnepeletésben volt része *dr. László Mihály* orsz. képviselőnek, kinek ugy az előkészítésben, mint a tény keresztülvitelében nagy szerep jutott.

Ujdonságok.

Hymen. *Szabó* Gábor vármegyei aljegyző e hó 13-án jegyet váltott *dr. Török Albert* ny. főispán kedves leányával, *Piroskával*.

Harminczöt éves találkozó. E hó 11. és 12-én tartották jubileumokat azok, akik ezelőtt 35 évvel a helybeli r. kath. főgimnáziumban érettségit tettek. Megjelentek a találkozón: *György kir. tanácsos*, marosvásárhelyi pénzügyigazgató, *Tóth Sándor* nagyenyedi pénzügyigazgató helyettes *Sebessi Ákos* segésvári kir. közjegyző, *Szombatfalvy Lajos* főkapitány, *Csiki János* zalatnai főesperes, *Pap János* közsényesremetei alesperes, *Bálint Lázár* csikszentmihályi plebánus, *Tompos Ignác* ügyvéd Kolozsváron,

Boros Lajos ügyvéd Vizaknán. Ugyanakkor tett érettségit *Ugron Gábor* is, aki sokoldalú elfoglaltsága miatt nem jelenhetett meg. A jubiléumok 11-én este a Müller-szállóban jöttek össze, 12-én délelőtt pedig szent misét hallgattak, melynek végével megkoszorúzták a 10 év előtt még élő *Kovács Antal*, *Décsy György*, *Dobay Dénes* és *Pál János* osztálytársaiknak sírjait. Majd a régi gimnázium akkori nyolczadik osztályában kegyeletes gyűlést tartva, korábbi alapítványukat még 60 frttal gyarapították. Délután egy óraker bankettre gyülekeztek, melyen a főgimnázium tanári képviselte, városunk polgármestere és a segédkező papság is résztvettek. Az ünnepély nagyon gazdag volt toasztokban és a legszebb kegyeleti momentumok felújításában.

Emléket az agyagfalvi réten. Az agyagfalvi réten felállítandó Székely-émlék alapjára lapunkhoz újabban a következő adomány folyt be:

Gombos Gábor: Szent-Erzsébetben rendezett iskolai ünnepély jövedelméből . . . . . 6 korona — fillér.
Ehez adva a már kimutatott . 57 „ 60 „
Lapunk eddigi gyűjtése . . . . . 63 korona 60 fillér.

Székely miniszterelnök és az udvarhelymegyei volt nemzeti párt. *Székely Kálmán* miniszterelnök a tegnapi nap a következő levélben küldte el válaszáat az udvarhelymegyei és székelyudvarhely-városi nemzeti pártnak a szabadelpárttal való egyesülése alkalmával hozzáintézett táviratára. A levél *dr. Török Albert*hez, a felosztott nemzeti párt elnökéhez van címezve s így hangzik:

Tisztelt Elnök úr!

Az udvarhelyvármegyei és székelyudvarhely városi szabadelpárt nevében hozzám intézett sürgönyük igen kellemes érzelmeket támasztott bennem. Azok az elismerő szavak, melyekkel politikámat és eddigi működésemet helyeselni szívesek voltak, további támogatásukra nyújt nekem biztositókat, amire nehéz feladataimnak mindvégig sikeres teljesítésére végett számítottam. A nekem felelté becses üdvözlésért szíveskedjék, kérem, meleg köszönetemet tolmácsolni pártunk ottani tagjainál. Kiváló tisztelettel

Székely Kálmán, s. k.

Felhívás. Udvarhelyvármegye központi választmányának 1899. évi jun. 15-én hozott határozata folytán a törvényhatóság kebelében alakított udvarhelyi, homoródoklánci és székelykereszturi választókerületek képviselő választóinak ideiglenes névjegyzéke a lehető felszólamlások és észrevételek megtehetése céljából július hó 5-ik napjától 25. napjáig mindenik nagyközség községi házában és illető körjegyzői irodájában, az összes ideiglenes névjegyzékek egy példány pedig Sz.-Udvarhelyt, az I. aljegyzői irodában, nyilvános megtekinthetés végett kitéve van. A felszólamlások benyújtásának határideje 1899. jul. hó 5 - 15-ig (bezárolag), az észrevételek pedig július hó 16 - 25-ig (szintén bezárolag) terjed, az ezen határidőn túl érkező felszólamlások és észrevételek érdemleges figyelembe vétel nélkül fognak elutasit-

de tépett ruhájú kis leány lépett be. Egészen sáros és véres volt s a hidegtől reszkett. Egyenesen az öreg pásztorhoz ment és siránkozva szólt:

— Kérem bácsi mondja meg a papának s a mamának, hogy keljenek föl és menjünk haza, nagyon fádom.

— Hol vannak a szüleid? — szólt a pásztor.

— Kint a mezőn, rosz bácsik nagyon verték, bántották őket éjjel... lefeküdtek a földre és én is melléjük feküdtem... de most nem szólnak semmit és nem akarnak fölkelni... De jó meleg van itt — és a remegő kis lány a tüzhöz húzódt.

— Vesszen a kigyó fajzat! — üvöltött a részeg tribun és pisztolyát a kis lányra sütötte. De Valea gyorsabb volt és felütötte a pisztolyt, úgy, hogy a golyó a falba furódott. A tribun erre úgy vágta fejbe pisztolyával Valeát, hogy azt elborította a vér. Valea pedig olyan ökölcspással felelt, hogy a tribun elterült és fekvé maradt. Két ember szó nélkül fölfogta és felvitte a szénapadlásra.

Valea ölébe vette a kis lányt, a hátulsó szobába vitte és a korcsmárosné gondjaira bízta. Aztán a kuthoz ment, két veder vizet huzott a fejére, azzal fogta a puskát és kiült a kapu elé.

A kocsmából széledni kezdtek az emberek. De lassan, habozva. Mindenki félt a külső sötétségtől, az árnyaktól, a sóhajtasoktól.

Legelőször Stánila Tódor bírő távozott el.

Alig ment el, máris futva látta őt visszatérni Valea. Utközben szagzattott kiáltások törtek elő a torkából. A házból a nyugtalan nép kiszaladt s a bírő után tódult. Senkise aludt még a faluban.

Az ivó meg az udvar egyszerre tele lett férfival, asszonnal. A kik bent voltak, látták, hogy a nagyrejű, hatalmas testű bírő reszkett s az inge ujjával a hideg verejtéket törülgeti a homlokáról.

— Hol van a papunk? Ki látta? — kérdé kedten.

— Elment Dobrával.

— Istenem, mi lesz velem! — kiáltott és eltakarta az arcát.

Minden oldalról sürgötték, hogy beszéljen, mi történt?

A bírő mély lélegzetet vett, ivott egy pohár vizet, aztán körüljártatta tekintetét és szólt:

— Haza mentem, hogy lefeküdjem... Mikor az ágyamra akarok beverni, egy véres alakot látok feküdni benne...

— Szent Isten — mormogták a parasztok.

— Oda vagyok, gyilkos vagyok, vége a mennyei üdvösségemnek, vége a nyugalmamnak ezen a földön... Papot hozzatok, papot...

— Gyerünk mind a metesdi paphoz — szólt Valea — az jó ember, szent ember, imádkozni fog értünk.

Helyeslőben rázugott a tömeg. Egy perc alatt előkerítették az egyházfit, aki kinyitotta a templomot. Kihoztak egy szentképes zászlót, meggyújtották a viaszgyertyákat és egyházi zsolozsmákat zengedezve az egész falu megindult Metesd felé.

Legelől haladt hajadon fővel Stánila Tódor, utána az asszonyok és a gyerekek, majd a férfiak, fegyveresen... jóformán valamennyin a tegnapi véres munka nyoma látszott. Leghátul haladt Valea, ölében a kis szőke lánnyal, aki fejét a zord férfi vállára hajtva, édesen aludt.

A kísérteties menet eltűnt az erdei uton. Ott hidegben fújt a szél s fagyos eső kezdett hullani... Valea megállt, levette báránnyal bekecsét s a kis lányt betakarta vele, úgy vitte tovább... A zápor pedig az ő meztelen mellét mosta, pusztá nyakát

verte s durva, rongyos vászoningét át meg átázta... És Valea homlokán kidagadtak az erek, úgy figyelt, mintha nem hallotta volna a gyermekisírást.

II.

A preszákai mészárlásból a sötét éj leple alatt elmenekült zalathnaiak Metesd felé futottak. És itt a pokolból elszabadult ördögök után egy égből leszállt angyal várta őket. Ez Ursz János görög keleti lelkész volt. A hidegtől megdermedt, elcsigázott, elkinzott, legnagyobb részt megsebesült magyarokat házába fogadta, enni adott nekik, sebeiket kimosta, bekötözte, végül megbízható híveinek oltalma és vezetése alatt Gyulafehérvárra indította. Az általános romlásban ő egyike volt azoknak a becsületes férfiaknak, a kik nem vették el lelkük egyensúlyát. Szívében csak emberszeretet és szánalom lakozott. Nem mesét mondok, hanem történelmet írok. Csak nézzetek utána és megfogjátok találni a nevét — ő azóta régen fönt van az égből s bizonyára az Isten trónja előtt könyörög szegény, elvakult véreiért.

A vérengzés szörnyű éjszakájára újra nappal lett — szürke, borongós nappal, aztán meg újra beállt az est. Ursz János egy szál gyertya világánál a Szentek Életét olvastatta. Lakásának második szobájában beteg, halálra rémült vagy megsebesült menekültek, leginkább asszonyok és gyerekek voltak meghúzódva. Néha kinos nyögés, fájdalmas sóhajlás vagy halk sírás hallatszott a paphoz. Ilyenkor ő benézett és szelid, vigasztaló szavak kíséretében tudakolta, hogy ki szenved, mije fáj és mire van szüksége. Majd kitékintett a csűrbe és az istállóba. Ott heverték szalmán a megmenekült férfiak. Legtöbben tompa fásultsággal meredtek maguk elé, mások a kezdődő sebláztól érthetetlen mondatokat, összefüg-

tatni. Figyelmeztetjük tehát az érdekelteket, hogy a választók névsorát saját érdekükben megvizsgálják s felszólalásukat tegyék meg. A névjegyzék összeállítására vonatkozó minden beadvány bélyegmentes és a beadványhoz szükséges hivatalos bizonyítványok, kivonatok s más okiratok is bélyegnélkül szolgáltatnak ki az érdekeltek kérésére.

Udvarhelyvármegye közigazgatási bizottsága 12-én tartotta havi gyűlését *Hollaki* Arthur főispán elnöklése mellett, melyen a június havi közg. biz. dolgok nyertek elintézést. A tagok közül jelen voltak: *Jakab* Gyula, *Sándor* Mózes, br. *Kemény* Béla, *Ugron* István, gr. *Lázár* Ádám, *Diószeghy* Samu, *Gyarmathy* Ferencz, *Diemár* Károly, *Roediger* Gyula, dr. *Válentsik* Ferencz, dr. *Ráczkövy* Samu, *Daniel* Elek, *Lántzy* Sándor, *Szabó* Gábor, *Persán* János, *Bedő* Ferencz, dr. *Keülh* Ferencz, *Ferenczy* Károly. — Az elnöki székét, midőn *Hollaki* főispán először foglalja el, szívéllyesen üdvözi a tagokat külön-külön és összesen. Felemlíti, hogy a törvény a közg. bizottság elnökére kiváló jogokat és kötelességeket ruház; ezeket a kötelességeket ugy akarja gyakorolni, hogy az igazság mindenkinek egyformán kiméressék. Meg van győződve, hogy a bizottság tagjai ez elnöki funkciójában támogatni fogják. A bizottság nevében *Sándor* Mózes kir. tanácsos tanfelügyelő fejezi ki azt, hogy öméltóságát hivatásában mindvégig segíteni és terheit könnyíteni fogják. — Az előadók közül először *Jakab* alispán teszi meg jelentését. Jelentésében mindjárt azzal foglalkozik, hogy a király gr. *Haller* Jánost m. hó 10-én kelt leiratával állásából felmentette s helyébe *Hollaki* főispánt nevezte ki, kit ez alkalommal szívéllyesen üdvözl. Alispáni iktatóra érkezett a tárgyalás alatt álló hóban 1967, hátráló volt 514, hátrálékban maradt a hó végén 677 ügydarab. A házi és gyámi péosztár a szokott módon váratlanul megvizsgáltatott, hiány nem találtatott. Adóhátralék volt május 31-én 28262 frt 03 kr, jun. hóban befolyt 2036'99. — *Ugron* István a vármegyei árvaszék ügyforgalmát illetőleg jelenti, hogy május hó végével elintézetlenül ájtott 17, e hóban érkezett 65, elintézetlenül maradt 15 ügydarab. A hó végével gyámság, illetve gondnokság alatt maradt 146 egyén. — Dr. *Ráczkövy* Samu tb. főorvos: A közegészségügy az előző hóhoz viszonyítva általában kedvezőnek mondható, mert a magán orvosi gyakorlatban csakis a légző és emésztő szervek hurutos bántalmi fordultak elő, többnyire szelid lefolyással. — *Sándor* Mózes kir. tanfelügyelő jelenti, hogy a lefolyt időszak a népiskolai szünet szakába esvén, a külső szolgálat csak a sz.-keresztúri áll. tan. képzőnél 18-23-án megtartott tanító-képesítő vizsgálatra szoritkozott, melynek minden 21 növendék nyert tanítói oklevelet. Felemlíti, hogy a Délmagyarországi Tanító-testület e hó 10., 11., 12-én Lippán tartott

közgyűlésén a vármegyei tanítói kar 25 tagu küldöttsége vett részt *Poppov* Péter tollnok vezetése alatt, mely kirándulást fel fogják használni a délvidéki viszonyok tanulmányozására. — *Diemár* Károly kir. ügyész jelentése szerint a központi fogházban 6 vizsgálati, 29 elítélt, a sz.-keresztúri jk. fogházban 1 vizsg., 20 elítélt, a h.-okládi jk. fogházában 2 vizsg., 31 elítélt s így összesen 9 vizsgálati, 70 elítélt fogoly volt tartóztatva. — *Roediger* Gyula pü. ig. helyettes jelentéséből kiténik, hogy egyenes adóba a m. hó folyamán befolyt 12975'70½; hadmentességi díjban 121'40; bélyeg- és jogilletékekben 5487'62; fogyasztási adóban 24516'06; dohányjövődékben 15768'10 kr. Ideiglenes házadómentesség 18 esetben engedélyeztetett. — *Diószeghy* Samu kir. főmérnök jelenti, hogy ugy az állami, mint a törvényhatósági közutak és azok tartozékai jők voltak; közlekedési akadály nem fordult elő. — A tárgysorozat 53 pontból állott s letárgyalása 11 óra után ért véget.

20 krajczárért egy tanyai gazdaság. A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége ez idén rendezi első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjatek is rendeztetik, melynek huzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartatik meg. Az első főnyeremény 50,000 korona érték, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyereményt főleg kiállított gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén bevalthatók készpénzre. Kötelességünknek tartjuk olvasóink szives figyelmét e sorsjátékokra felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhasznú célra, amelyet az előmozdítani igyekszik, annál is inkább, mert egy-egy sorsjegyet a legszebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 kr. Mint értesülünk, e sorsjáték iránt szokatlan élénk az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek.

Műtárgyak javítása. Udvarhelymegye alispánja a fenyéd—zetelaka—gyergyói törv. közüton levő 18, 40, 54, 57, 64, 71. sz. és egy új műtárgy, továbbá az udvarhely—szovátai törv. közüton levő 36, 90, 91, 92. sz. műtárgyak helyreállítását 3911 frt 88 kr összeg erejéig engedélyezte. A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1899. évi július hó 15-ik napjának d. e. 9 órájára az udvarhelymegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségekében a megye alispánja nevében tartandó zártajánlati versenytárgyalás hirdettetik. Ajánlatok vagy egyenkint, vagy útvonalon int, vagy együttesen tehetőek. A szóban forgó munkákra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Emléket az agyagfalvi rétre! Ujabb adakoztak: *Boda* Károly gyűjtőívén 1 frt, *Péter* Lajos gyűjtőívén 1 frt 05 kr, *Ráskó* László gyűjtőívén 1 frt, *Vesper* Laura gyűjtőívén 90 kr, *Makai* Samu gyűjtőívén 1 frt, *Kovács* László gyűjtőívén 1 frt 65 kr, *Dr. gróf* Kun Géza 5 frt, az Udvarhelymegyei

takarékpenztárban elhelyezett tőke ½ évi kamatából 6 frt 70 kr, *Sándor* András gyűjtőívén 5 frt 50 kr, összesen 23 frt 80 kr, ezt hozzáadva a már begyűlt 758 frt 58 krhoz, ez alap összege tesz 782 frt 38 krt. Fogadják a nemesszöv. adakozók hazafias adományaikért a végrehajtó bizottság szives köszönetét. *Ferenczi* János végr. biz. pénztárnok.

Anna-bál és hangverseny. A helybeli Dalegylet f. hó 23-án a Homoród-fürdőn az ottani Annabállal kapcsolatban hangversenyt rendez. A műsor a legszebb darabokból lesz összeállítva. Belépő díj személyenként 1 frt.

A Szabadelvűpárt gyűlése. F. hó 15-én délutánra hivta egybe báró *Kemény* Béla elnök a szabadelvűpárt tagjait, a mit a megyei ellenzéknek a pártba való belépése tett szükségessé. Mindkét pártból nagy számmal jelentek meg az értekezletre, melyen báró *Kemény* röviden kifejtve a beolvadást, az új tagokat üdvözölte. Az új tagok közül *Tibád* Antal orsz. gyűl. képviselő szólalt föl s köszönetet mondott az elnök szívéllyes szavaiért. Majd dr. *Solymossy* Lajos üdvözölte az új tagokat, mely után *Sándor* Mózes kir. tanácsos indítványára *Jung-Cseke* Lajos apát-plebános elnöklése alatt egy 30 tagu bizottság lett kiküldve a párt alapszabályainak módosítása végett. Dr. *Gyarmathy* polgármester indítványára *Daniel* Elek vezetése alatt egy 5 tagu küldöttség hivta meg a gyűlésre *Hollaki* Arthur főispánt, kit az egybegyűltek lelkesen megéljeneztek. Báró *Kemény* röviden üdvözölte az ujjonnan alakult párt nevében *Hollakit*, aki hosszabban kifejtette a béke szükségességét s köszönetet mondott az általános támogatásért. Dr. *Solymossy* Lajos indítványára *Szell* Kálmán miniszterelnökhöz a mai együttes gyűlés kifolyásából üdvözlő távirat lett küldve. Végül dr. *Török* Albert ajánlta föl *Hollaki* főispánnak programja alapján tántoríthatlan kitarásukat. A gyűlés *Hollaki* főispán lelkes éljenzésével ért véget.

Városi közgyűlés. Székely-Udvarhely város képviselő-testülete f. hó 19-én délelőtt 10 órától kezdődőleg tartja II. r. közgyűlését. A tárgysorozat a tegnapi napon lett a biz. tagoknak kézbesítve és 33 pontból áll.

Öngyilkossági kísérlet. E hó 11-én reggel *Zay* Tamás adóhivatali ellenőr öngyilkossági szándékból késsel a nyakán három sebet ejtett, majd a hasába szurt. A gyorsan alkalmazott orvosi segély életét azonban megmentette.

Hangverseny és táncestetély. A baróthi Olvasóegylet könyvtára gyarapítására e hó 22-én Baróthon, a Korona-szálló dísztermében dr. *Solymossy* István elnöklése mellett hangversenyyel egybekötött táncestetély lesz. Belépő díj személyenként 2 korona. A multság kezdete 8 órakor.

Petőfi-ünnepély.

Még mindnyájunknak élénk emlékezetében van az a páratlanul magasztos szép ünnepély, mely 1897. július 31-én a fehéregyházi csatasíkon, a hol annyi névtelen hős s köztük nemzetünk nagy költője: *Petőfi* Sándor is pihen, továbbá a segesvári vármegyei ház előtt, *Petőfi*nek remekül sikerült szobra előtt annyi ezer ember jelenlétében lezajlott.

Ugy tetszik nekem, mintha most is látnám azt a sürgést-forgást, melyet a székely községek ez ünnepély alkalmából a nagy székely rabonbánnak, *Ugron* Gábornak egyetlen szavára kifejtettek. Mintha ott volnék a felleggyűjtő *Hargita* aljában, az édesdalu leányok között s tarolnók le a mező virágait, fosztanók meg a természetet fő diszétől, hogy azokból koszorut fonjunk annak számára, ki örökköld virágokból font magának koszorut, olyat, mely örökké virít és a legfenségesebb illatot terjeszti szét az egész földön.

Mintha látnám azt a hatalmas székely tábornok, melynek élén egy daliás, hatalmas termetű férfiú halad, aki nem ugyan a csatába, hanem a csata színhelyére vezeti őket, oda, hol az elhunytak porai fölött hatalmas pyramis emelkedik, melynek tetején az ősi turul terjeszti szét szárnyait s ahol most csak a csörgedező patak beszél egy búvájas mesét s a nemzet kegyelote virraszt az elhunytak felett. Mintha bucsujáró helylyé változott volna át a fehéregyházi mező, mintha a kegyelem dus forrásai fakadtak volna ott föl: ugy hullámozott a székely nép a nemzeti zászlók annyi száza alatt. Igen, mert sokan voltak még a székelyek között, kik az itt elvérzettekkel együtt szállottak szembe a kozákkal; akik látták a nemzet üstökösének korai oltúnását.

géstelen szavakat mormogtak. A pap sorba itatta őket vízzel. Némelyik nem mozdult, nem nyöszörgött. A pap melléje térdelt, lélegzetét hallgatta s megtapintotta a szívet.

— Meghalt — mormogá — az örök világosság fényeskedjék neki.

Azzal keresztet vetett rá, föl fogta a szolgájával és kivitte. Odakint meglocsolta szentelt vízzel, elimádkozta fölötte a Miatyánkot és parasztjaival eltemettette.

Tegnap éjjel óta négy férfit és két gyermeket temetett el. Háza pusztá volt, mintha kirabolták volna. Nem volt ott egy falat kenyér, egy szem gyümölcs. Mindent elosztogatott az éhezők közt. Nem volt a háznál lepedő, ing, zsebkendő: mindent szét-tépett, hogy a szenvedők sebeit bekötözze. Nem volt a viselőn kívül egy szál ruhája sem: mindent föl-adott a hidegtől didergőkre.

Késő este volt már, mikor a preszákai zarándokok szomorú zsolozsmája a faluban fölhangzott. *Ursz* János két karjára hajtott fővel az asztalra dőlve aludt. Főlemelte fejét és hallgatott. A panaszos, bánatos dal egyre erősebben hallatszott az éjszakában. Ujra a nyomorultak, az üldözöttek jönnek? *Ursz* János arczán köny gördült végig.

Kiment a tornácra és várt. És akkor látta a bünbánó sereget, sárga, ingadozó viaszfény mellett lassan közeledni, a paplak udvarára befordulni és a sárban letérdelni.

— Miért jöttetek hozzám, az Isten szolgájához, testvéreim? — kérde a pap.

— Jól mondád, uram — felelt a bíró — az Isten szolgájához jöttünk. Mi vagyunk a preszákai boldogtalanok. Véres a kezünk, véres a lelkünk. Nincs nyugodalomunk otthon. A megöltek árnyalakjai sut-

toznak a fülünkbe, járkálnak a házunkban... Oh, adj uram nekünk szegény bünösöknek fölödozást iszonyu bününk alól.

Ursz János kiterjesztette karjait:

— Isten kezében van a kegyelem, én, mint szerény szolgája, imádkozni fogok az ő véghetetlen irgalmasságához, a ti bünös lelketekért...

Ekkor kitérte a paplak ajtája s a világosságban egy magas termetű uri nő jelent meg. Fialat volt még, de haja ősz. Nem a kortól, hanem a szenvedésektől. Arczán végtelen szomorúság. A mint szemét az ég felé szegezte, olyan volt, mintha lélekben már is elhagyta volna ezt a szennyes, durva földet...

A papra támaszkodva szólt:

— Emberek! Preszákán megöltétek az uramat és két gyermekemet... Magam menekültem meg... Egyedül vagyok, senkim sincs a világon... Bánatomban Istenhez emeltem lelkemet és ő egyszülött fiára, Megváltónkra mutatott, aki a keresztfán megbocsátott ellenségeinek.

Itt főlemelte a hangját:

— Én megbocsátok nektek, mert nem tudjátok, hogy mit cselekedtetek. Az Uristen könyörüljön rajtatok!

— Amen! Imádkozunk! — fejezte be a pap s a tömeg lassu mormogással ismételte a pap után az imádságot. Utánna a szentelt vízzel meghintette őket s mindnyájan keresztet vetettek magukra.

Egy óra múlva az *Ursznál* rejtőző magyarok a fegyveres preszákaiak oltalma alatt elindultak *Gyulafehérvár* felé. Leghátul egy parasztszekér szalmáján, jó meleg bundák alatt feküdt a szőke kis lány, mellette ballagott vállravetett puskával *Valea*... És *Valea* fölnegett az égre s valami nagy nyugalom szállt a szívébe... a gyermeksírás nem zúgott immár a fülébe.

Sokan voltak még az öreg székeleyek között, kiknek fülebe csengtek Petőfi szavai: „Nem mondom előre székeleyek...!”

Az a magasztos szép ünnepély, mely a fehéregyházi csatatéren és a segesvári Petőfi-szobornál lefolyt, mély benyomást tett a székeleyekre és örök emléket hagyott a szívekben. Egyszermind ez ünnepély alkalmával fényesen beigazolódott az a tény, hogy a székeley nép mindennapi elfoglaltsága mellett is tud lelkesülni az ideális dolgokért, csak jó vezetője legyen.

Két év telt el immár azóta, amidőn a nemzeti kegyelet megnyilvánulását ünnepeltük, mely oszlopot emelt az elvérzetteknek és szoborba öntötte alakját annak, ki feltűnt a magyar glóbus egén, mint fénylő, ragyogó nap és letűnt onnan — mint egy üstökös csillag.

A jelen év fontosabb annál, mert a 49-es események évfordulójához értünk. Fontos azért, mert most lesz 50 éve, hogy népköltészetünk tündöklő csillaga, szabadságharcunk tüneményes alakja eddig még kifürkészhetetlen módon eltűnt. Ő, ki a magyar faj összes sajátságait egyesítette magában, kiről méltán mondta Bartha Miklós székfoglalójában: „Ha minden dalunkat elsöpörné egy nem képzelhető vihar és együtt a népköltéssel megsemmisülne egész irodalmunk s a drága romhalomból nem maradna fenn egyéb, mint annak a világszeninek a kötete, kinek nevéből nemesi czimert alkotott e Társaság: akkor is, miként Cuvier egy gerincz csigolyából az őslényt, e kötetből meglehetően konstruálni a magyar nemzet egyéniségét; fajbeli előkelőségét, százados szenvedéseit, költői hajlamait, szellemi képességeit és nemes szokásait.”

Az ágyu eldördült, a puska ropogott s eltört a költő kardja s elszakadtak a lant idegei. Próféta jósolata beteljesedett: holttestén fujó paripák száguldottak át s egy közös sírnak adták át azokkal együtt, akik vele haltak a szent világszabadságért.

Most, 50 év alkonyán, felgyújtjuk a kegyeletes emlékezés vesztaluzét, országos ünnepet szentelünk az aranykalászos róna szülőltjének és a bérczek halottjának, s ezért legyen köszönet a Petőfi Társaságnak, mely lerándul ide közibénk, hogy újból egy magasztos ünnepélyt szerezzen nekünk. Lejőn megyénk dicső szülőltje, Bartha Miklós, az aranytollu publicista és ő fog a fehéregyházi mezőn Petőfiről, a lánglelkű apostolról, a lant és kard hősről dicsőítő apotheozist tartani. Székeleyek, véreim, készüljünk ez ünnepélyre. Taroljuk le újból a mezők virágait, fonjuk koszoruba, s vigyük el a fehéregyházi mező dicső halottjainak sírjára.

Budapestről 29-én este 6 órakor egy külön vonat indul, melynek utasaihoz Kolozsvárról és Nagyváradról csatlakoznak. Továbbá intézkedett Hegedűs miniszter, hogy városunkból négy különvonat szállítsa az oda zárandókló székeleyeket a segesvári csatatérré.

Ünnepeljük meg tehát e napot. Ünnepeljük meg, mert ha elfelejtünk, akkor bizonyítanók azt, hogy elaggottunk és nem tudunk már szeretni, lelkesedni, emlékezni, hinni, követelni!

Legyünk méltók önmagunkhoz!

Legyünk ott mindannyian.

Bíró Lajos.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény 50000 korona értékben

és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100,000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja Budapesten: a „Hermes” Magyar Általános Váltóvétel Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8., vagy Szegeden: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzügyi intézetek a nyerő kívánságára késznek az

50.000 korona értékű főnyereményt egy hasonló értékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Húzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóvételtekben, az összes dohánytőzsdékben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,

Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

T—né K. Most beküldött tárczáját — tekintettel annak lokális voltára — nem adhatjuk közre. Üdvözlöt.

ÁgbiK. A virág-, esernyő-, legyező- és bélyegnyelv mintájára az idők folyamán több új nyelvet csináltak. Ezek között

fontos szerepet játszik a harangnyelv. Hogy a nyári szezorra való tekintettel kifogja-e valaki észelni az ánzikcz-nyelvet, igen kétséges. Milyen egyszerű is lenne, ha az ember egy két kutyás levelező-lapon, szöveg nélkül szerelmet vallhatna.

M. L. B. Már e helyen többször megüzentük, hogy eljegyzési híreket csakis nyomtatott eljegyzési értesítő beküldése esetén közlünk.

Szám 9020—1899.

Udvarhelyi járás főszolgabírójától.

Árverési hirdetés.

Kápolnás-Oláhfalú község a tulajdonát képező, Homoród fürdőn lévő három, ásványviz tartalmu kútját folyó évi július hó 29-én d. e. 10 órakor K.-Oláhfalú község házában tartandó nyilvános szóbeli és zárt írásbeli árverésen 3, esetleg 6 egymásután következő évre, 1899. szeptember hó 1-től 1902. illetve 1905. évi szeptember hó 1-ig terjedő időre haszonbérbe adja.

Kikiáltási ár 700 frt, ennek 10%-a bánatpénz.

Árverési feltételek alóliart főszolgabírónál és a k.-oláhfalvi községi bírónál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Székeley-Udvarhelytt, 1899. július 14-én.

Demeter Lőrincz,
főszolgabíró.

PAPP ZAKOR ENDRE

VASKERESKEDÉSE AZ „ARANY KASZÁHOZ”.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni gazdagon berendezett

vaskereskedésemre

Mindennemű vajda-hunyadi vasak, legjobb minőségű öntött tégely aczél kaszák, varrógép 6 évi jótállás mellett 30 frtől feljebb. Épület- és butorvasalások, szerszámok legjobb minőségben, s nagyon olcsó árban árusíttatnak el.

Igen becses pártfogásért esedezve

kiváló tisztelettel

Papp Zakor Endre.

Sodronyszeg nagy raktár!

397. szám.

a. 1899.

Hirdetés.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium az 1899. évi június hó 25-én kelt 27601. számú rendeletével a héjjasfalva—csikgyimesi államút 38.⁶⁵⁷—39.⁵⁰⁰ szakaszán előirányzott utpálya emelési és hengerlési munkák végrehajtását, továbbá a hengerléshez szükséges kötő- és fedőanyag szállítását 8531 frt 14 kr összeg erejéig engedélyezte és pedig a következő felosztás szerint:

I. Föld- és kövezési munka	6818 frt 81 kr.
II. Ácsmunka	753 „ 58 „
III. Kőműves munka	777 „ 52 „
IV. Kötő- és fedőanyag szállítás	151 „ 23 „
V. Műtárgyak alátámasztása	30 „ — „

Összesen . 8531 frt 14 kr.

A fentemlített munkálatok fogatosításának biztosítása czéljából az 1899. július hó 31-ik napjának d. e. 10 órájára a sz.-udvarhelyi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hidettetik. A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénz letételéről szóló adóhivatali nyugtával ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz a annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Ajánlatok minden munkanemre külön % árengedés vagy árfelemeléssel teendők és esetleg munkanemek szerint külön is fognak kiadni. A munkálatra vonatkozó kő, kötőanyag és kavics-minta a sz.-udvarhelyi m. kir. államépítészeti hivatalnál díjmentesen megszerezhető. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek nevezett m. kir. áll. építészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Székeley-Udvarhelytt, 1899. július 7-én.

Diószeghy Samu,
kir. főmérnök.